

A-PBT-A-46/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **C.K.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. szeptember 2. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételét követő 60 (hatvan) napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 157.500 Ft (azaz százötvenhétezer-ötszáz forint) összeget.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentieken túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. július 4. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint 2013. január 16. napján felrobbant a Kérelmező cserépkályhája. A káreseményt a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentette, aki azt xxx kárszámon nyilvántartásba vette, és 2013. január 16. napján megszemlázta. A Pénzügyi Szolgáltató 2013. április 30. napján kelt levelében arról

tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a becsatolt okiratokból nem tudja beazonosítani a káresemény okát, így vitatta, hogy biztosítási esemény történt.

Az elutasítás ellen a Kérelmező panasszal élt. A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2013. május 16. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az igényelbírálás során jogosult ellenőrizni az igény jogalapját és összecszerúségét. Ehhez kapcsolódóan pedig tüzeléstechnikai szakértőnek a bekövetkezett robbanás okának és lefolyásának megállapítására vonatkozó szakvéleményét, valamint a tűzoltóság által kiállított hatósági bizonyítvány kiállítását igényelte.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Előadta, hogy álláspontja szerint a Kérelmező nem bizonyította, hogy valamely biztosítási esemény bekövetkezett, és nem csatolta a Pénzügyi Szolgáltató által igényelt okiratokat.

2013. augusztus 27. napján érkezett beadványában a Pénzügyi Szolgáltató előadta, hogy a kárrendezéshez fontos a robbanás okának meghatározása, mivel ha karbantartási kötelezettség elmulasztása, műszaki hiba vagy szándékosság miatt keletkezett a robbanás, akkor fizetési kötelezettsége nem áll be. Fenntartotta, hogy a kárrendezéshez szükséges a tüzeléstechnikai szakember szakvéleménye a bekövetkezett káresemény kiváltó okának és lefolyásának alátámasztására. Kiemelte, hogy a károsult a kár bekövetkezése után nem kért be „tűzhatósági bizonyítványt”, bár a feltételben ezt kifejezetten kérte a Pénzügyi Szolgáltató.

Fenntartotta, hogy a kárügy elbírálásához a tűzoltóság által kiállított hatósági bizonyítvány is szükséges. Kiemelte, hogy a Kérelmező által becsatolt, az xxx Katasztrófavédelmi Igazgatóság által kiadott xxx számú határozat azt rögzítette, hogy az ingatlanban nem jelentettek robbanást, vagy tüzet. A határozatban rögzítésre került továbbá, hogy a helyszínt a Katasztrófavédelem szakemberei megtekintették, tűzre, robbanásra utaló körülményt nem találtak.

Nyilatkozott, hogy helytálló jogalap esetén új cserépkályha építése esetén 315.000 Ft, a régi átrakása esetén pedig 140.000 Ft lenne téríthető.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. szeptember 2. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy minden évben szabályszerűen karbantartásra, tisztításra került a gáz fűtési rendszer és a cserépkályha, amit – szükség esetén – okiratokkal is alá tud támasztani. A cserépkályhát és a kéményt pár éve újíttatták fel. A kéményre 25 éves garancia van.

A káresemény után számtalanszor kereste a kárszakértőt azzal kapcsolatban, hogy miként áll az ügyük, amikor végül 2013 májusában közölte, hogy a tűzoltóság felé be kellett volna jelenteni a káreseményt. A tűzoltóság ennyi idő távlatában nem tudott semmiféle vizsgálatot

lefolytatni az ügyben. Nehezményezte, hogy hónapokig nem nyilatkozott a biztosító a kárügy elbírálásával kapcsolatban.

A cserépkályhát végül elbontatták és konvektorral oldották meg a lakás fűtését. A teljes helyreállítás 649.477 Ft volt, amelyben benne van a konvektoros kiépítés költsége is.

Az ingóságokra vonatkozóan az xxx Biztosítónál rendelkezik biztosítással, amelyre azonban a biztosító kifizetést nem teljesített.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban és válaszirat kiegészítésben foglaltakat. Előadta, hogy a káresemény okának és lefolyásának megállapítása szakértői kérdés, amelynek eldöntésére jelen eljárásban nincs lehetőség. Egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni.

Előadta, hogy már a kárfelvételi jegyzőkönyvben és 2013. áprilisi és májusi leveleiben is felhívták a Kérelmező figyelmét arra, hogy tüzeléstechnikai szakértő közreműködése szükséges az ügy eldöntéséhez.

Azt nem vitatta, hogy volt robbanás, azonban az nem minősül biztosítási eseménynek. A biztosító nem mentesülésre hivatkozott, hanem arra, hogy a szolgáltatási kötelezettsége nem állt be.

A Kérelmező Kérélmé az alábbi indokoknál fogva részben **megalapozott**.

A Kérelmező kárbejelentésében akként nyilatkozott, hogy a nem vitatottan biztosított ingatlanában robbanás biztosítási esemény következett be, ez alapján kérte a biztosítási szolgáltatás teljesítését.

A felek előadása alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa tényként állapította meg, hogy a felek közötti jogviszonyt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx biztosítása általános szerződési feltételei (a továbbiakban: *Feltételek*) és a vonatkozó jogszabályok alapján kell elbírálni.

A felek között a jogvita elsődlegesen abban a kérdésben alakult ki, hogy a felek által nem vitatottan bekövetkezett robbanás biztosítási eseménynek minősül-e. A Pénzügyi Szolgáltató másodlagosan arra hivatkozott, hogy mivel a Kérelmező feltehetőleg nem tett eleget a cserépkályha karbantartására vonatkozó karbantartási kötelezettségének, és nem bocsátotta teljes körűen rendelkezésére az általa a kárrendezési eljárás során igényelt dokumentumokat, ezért mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól.

1. A Ptk. 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a Feltételek tartalmazzák. Az eljáró tanácsnak ezért elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelmező vonatkozásában megvalósult-e valamely, a Feltételekben rögzített biztosítási esemény.

A Feltételek xxx fejezet szerint biztosítási eseménynek, vagyis robbanáskárnak minősül valamely gázok, porok, vagy gőzök terjeszkedési törekvésén alapuló, hirtelen lezajló erő-

megnyilvánulási folyamata által okozott roncsolási kár. A Kérelmező által becsatolt, az xxx Kft. Hálózatüzemeltetési osztálya által 2013. január 16. napján kiállított munkalapon (továbbiakban: *Munkalap*) rögzítésre került, hogy az xxx cserépkályhaégő gyújtólángja részlegesen dugult, normál üzem közben felrobbant. Mindezek alapján tényként állapítható meg, hogy a robbanást a dugulás következtében felgyülemllett gázok robbanása okozta, mely megfelel a Feltételek hivatkozott definíciójának.

2. A káriratokból és a Kérelemből megállapítható, hogy a Kérelmező által kért biztosítási szolgáltatás a cserépkályhában keletkezett károk helyreállítására, valamint az ehhez kapcsolódó felújítási munkálatokra terjed ki, egyéb ingatlan- vagy ingóságkárt a Kérelmező nem jelentett a Pénzügyi Szolgáltató felé.

A Feltételek korábban hivatkozott xxx fejezete a robbanás biztosítási esemény kapcsán akként rendelkezik, hogy kizárt kockázatnak minősül, így a Pénzügyi Szolgáltató nem téríti a tartály/készülék cseréjének, illetve helyreállításának költségeit, ha a robbanás a tartály/készülék műszaki hibájára vagy karbantartási hiányosságokra vezethető vissza.

A bizonyításra irányadó általános szabályok szerint a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a Pénzügyi Békéltető Testület valóban fogadja el. A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása elmulasztásának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli. A biztosítási esemény körét szűkítő feltételek fennálltát, jelen esetben azt, hogy a készülék műszaki hibájára vezethető vissza, a biztosítónak kell bizonyítania. A hivatkozott Munkalap a dugulás tényét rögzíti, de nem tartalmaz információt annak okáról. Így nincs okirati bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a dugulás műszaki hiba következménye, vagy az üzemeltetéssel együtt járó természetes kockázat (például szennyezett gáz által okozott dugulás folytán keletkezett). Ezek alapján a Pénzügyi Szolgáltatónak kellett volna azt bizonyítania, hogy a Munkalapon rögzített cserépkályhaégő dugulása műszaki hiba következménye, melyre figyelemmel a készülékben (jelen ügy esetén a cserépkályhában) keletkezett károkat nem köteles téríteni. A Pénzügyi Szolgáltató erre vonatkozó bizonyítékot, bizonyítást nem terjesztett elő, melynek következtében az eljáró tanács megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a térítési kötelezettségét kizáró körülmény fennállását nem bizonyította.

Az eljáró tanács nem tartotta alaposnak a karbantartási kötelezettség elmulasztására történő szolgáltatói hivatkozást sem, amely tartalmilag egyébként a kármegelőzési kötelezettség elmulasztása miatti mentesülési oknak minősül. A becsatolt dokumentumok alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a Kérelmező az éves karbantartási kötelezettségének eleget tett, így e körben kellő gondossággal járt el.

3. A Ptk. 277. § (4) és (5) bekezdései szerint a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. A felek a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülményről kötelesek egymást tájékoztatni.

3. a) A Ptk. hivatkozott bekezdéseinek szellemében a felek a Feltételek yyy fejezetében rögzítették, hogy többek között robbanás esetén milyen kötelezettségei vannak a biztosítottak a káresemény bekövetkeztét követően, továbbá milyen okiratok beszerzésére van szükség a kár rendezéséhez. A Pénzügyi Szolgáltató e körben hivatkozott arra, hogy a Feltételek egyértelműen előírják, hogy tűz, robbanás, villámcsapás esetén a tűzoltókat

mindenképpen – még az időközben eloltott tűzről is – értesíteni kell. A tűzoltóságtól hatósági bizonyítványt kell igényelni, melynek eredeti példányát a végleges kárrendezéshez a biztosítóhoz el kell juttatni.

A Kérelmező – hivatkozva arra, hogy nem volt tudomása arról, hogy a robbanást be kell jelenteni a tűzoltóság felé – a Feltételek által előírt „hatósági bizonyítványt” nem szerezte be. Ennek következtében – a Kérelmező mulasztása miatt – a Pénzügyi Szolgáltató nem vizsgálhatta meg teljeskörűen, hogy egyéb mentesülésre okot adó feltétel esetlegesen fennáll-e, így a Kérelmező ezen mulasztása – egyéb körülmények hiányában – megalapozhatná a Pénzügyi Szolgáltató mentesülését.

3. b) A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott továbbá arra is, hogy tüzeléstechnikai szakember szakvéleményére is szükség van a bekövetkezett robbanás káresemény kiváltó okának és lefolyásának alátámasztására. Az eljáró tanács megállapította, hogy a feltételek yyy fejezete ilyen kitételt – tüzeléstechnikai szakember szakvéleménye – nem tartalmaz. A biztosítókról és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (továbbiakban: Bit.) 96. § (8) bekezdése szerint a biztosító a biztosítási szerződési feltételekben köteles meghatározni, hogy a káresemény bekövetkezése esetén milyen károkat és költségeket milyen okiratok – ideértve a (6) bekezdés szerinti számlát is – bemutatása ellenében térít. Így a Pénzügyi Szolgáltató nem volt jogosult a nevezett szakvélemény beszerzését a biztosítási szolgáltatás teljesítésének feltételül szabni.

Amennyiben a Feltételek yyy fejezet azon kitételét, mely szerint a Pénzügyi Szolgáltató kérheti a biztosítási szerződés által előírt feltételek teljesülését bizonyító dokumentumokat oly módon értelmezzük, hogy ezen speciális esetben szükséges a hivatkozott szakértői vélemény bekérése, úgy ez esetben feltétlenül szükséges és elvárható, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a kárrendezési eljárás elején pontosan és egyértelműen meghatározza az igényelt okiratot. Ezzel ellentétesen a kárfelvételi jegyzőkönyv pusztán annyit rögzít, hogy „szakvéleményre” van szükség. A Kérelmező ezzel kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy ő becsatolta mind az xxx, mind az yyy Kft. „szakvéleményeit” a készülékek állapotáról, a robbanás okáról, így eleget tett a Pénzügyi Szolgáltató adatbekérésének. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Feltételek mint általános szerződési feltétel ilyen értelmű, Pénzügyi Szolgáltatóra kedvezőbb irányú értelmezésnek a Ptk. 207. § (2) bekezdése értelmében nincs helye. Mindezek alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a tüzeléstechnikai szakember szakvéleményének hiányára, mint mentesülési okra a Pénzügyi Szolgáltató alappal nem hivatkozhat.

4. A Ptk. 4. § (4) bekezdése és a már idézett Ptk. 277. § (4) és (5) bekezdései szerint a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek és úgy kell eljárniuk, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható és a teljesítés körében kötelesek egymást minden lényeges körülményről tájékoztatni. A Kérelmező több esetben sérelmezte, hogy a Pénzügyi Szolgáltató egymásnak ellentmondó tájékoztatást adott arról, milyen dokumentumok beszerzésétől teszi függővé a szolgáltatás teljesítését. Ezen hivatkozással kapcsolatban az eljáró tanács az alábbi megállapításokat tette.

A Feltételek a zzz pontban kifejtettek alapján rögzítik, hogy a tűzoltóságtól „hatósági bizonyítvány” beszerzése szükséges. A Pénzügyi Szolgáltató ugyanakkor a kárfelvételi lapon tételes listát adott a kárrendezéshez szükséges okiratokról, amelyben ezen okirat nem került feltüntetésre. A Pénzügyi Szolgáltató ezen eljárása alkalmas volt arra, hogy a Kérelmező abban a tudatban legyen, hogy a Kárfelvételi jegyzőkönyvben felsorolt okiratok beszerzése elégséges a szolgáltatás teljesítéséhez. Ennek megfelelően – bár ekkor még lehetséges lett

volna erre – nem szerezte be a nevezett hatósági bizonyítványt. Az eljáró tanács megítélése szerint a Pénzügyi Szolgáltatónak – együttműködési kötelezettsége keretében – kifejezetten fel kellett volna hívnia a Kérelmező figyelmét arra, hogy a kárfelvételi jegyzőkönyvben meghatározott lista nem teljeskörű, és a Feltételekben egyebekben szabályozott okiratot is be kell kérnie.

Az eljáró tanács kiemelt súllyal vette figyelembe, hogy a 2013. január 16. napján bekövetkezett robbanás – és még ugyan ezen a napon elvégzett kárfermérés – ellenére a Pénzügyi Szolgáltató csak 2013. április 30. napján – a káresemény után három és fél hónappal – közölte első alkalommal írásban, pontosan megjelölve, hogy milyen további okiratokat kér. E levélben egyébként maga a Pénzügyi Szolgáltató is utalt arra, hogy a kárszakértő nem fogalmazta meg egyértelműen, milyen dokumentumokat vár a Kérelmezőtől. A hivatkozott, 2013. április 30. napon kelt levél átvételéig azonban a Kérelmező már részben helyreállította a károsodásokat, így nem volt lehetősége az igényelt okiratok beszerzésére, továbbá a tűzoltóság ennyi idővel a tüzeset bekövetkeztét követően már nem adta ki a nevezett bizonyítványt.

Mindezek alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható lett volna. Nem vitás, hogy a Kérelmező a Feltételekben rögzített együttműködési kötelezettségét felrőhatóan nem teljesítette, amikor a káreseményt a tűzoltóságnak nem jelentette be, azonban a Pénzügyi Szolgáltató által adott – az együttműködési kötelezettség szabályainak nem megfelelő – egyedi tájékoztatás is hozzájárult ahhoz, hogy a kárrendezéshez szükséges hatósági bizonyítvány beszerzése lehetetlenné vált. Az eljáró tanács a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) BH 2002.487. számon közzétett eseti döntésében foglaltakkal egyezően akként foglalt állást, hogy a Ptk. 277. §-ában meghatározott együttműködési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezménye nem a biztosító Ptk. 544. § alapján történő mentesülése, hanem a Ptk. 318. §-ának (1) bekezdésében foglalt utaló szabály folytán a kártérítés általános szabályainak az alkalmazása. Ezért a Kérelmezői mulasztással kapcsolatban nem volt akadálya a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdésében foglalt kármegosztásnak.

A Pénzügyi Szolgáltató azzal, hogy nem teljes és nem szabatosan megfogalmazott dokumentumlistát adott át a Kérelmezőnek, részben saját maga is közrehatott abban, hogy a káresemény tűzoltósági dokumentálása elmaradt, és így a káreseménnyel kapcsolatos hatósági megállapítások nem álltak a kárrendezési eljárás során a biztosító rendelkezésére. Erre figyelemmel az eljáró tanács az összes körülményt figyelembe véve 50-50% arányú kármegosztást állapított meg.

5. A kár összegszerűségével kapcsolatban az eljáró tanács megvizsgálta a felek által becsatolt okiratokat. A Kérelmező által benyújtott árajánlatból megállapítható, hogy az nem a károsodások kapcsán bekövetkezett károk helyreállításával kapcsolatos, hanem egy új, a jelen kor igényeinek megfelelő fűtési rendszer kialakításához szükséges kiadásokat rögzíti. A káron szerzés tilalmára vonatkozó polgári jogi alapelvre tekintettel azonban a Kérelmező csak a ténylegesen bekövetkezett kárának megtérítésére tarthat igényt. A Pénzügyi Szolgáltató helyreállítási kalkulációt nyújtott be a megrongálódott cserépkályha és yyy égő pótlásával kapcsolatban, melyeket az eljáró tanács a kár tényleges összegének meghatározásához elfogadott. Ez alapján a cserépkályha újraépítésének teljes költsége 315.000 Ft lett volna. Tekintettel az 50%-os kármegosztásra, ezen összeg felének megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót. Mivel kamatfizetésre vonatkozó kérelem nem volt, a késedelmi kamatfizetésről az eljáró tanács nem rendelkezett.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdekében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. szeptember 13.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja